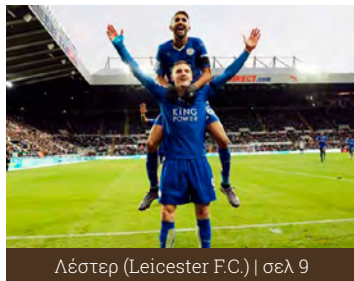

Ομάδα Χαρτοπολού! | σελ 6

Λέστερ (Leicester F.C.) | σελ 9

ΠΑΣΧΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΕΛ. 2-3 | ΟΙ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΕΣ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΕΛ. 4-5 | ΜΑΓΙΟΡΚΑ, ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΝΗΣΙ ΣΕΛ. 8 | ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΣΕΛ. 10-11 | ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΣΕΛ. 12

ΕΚΔΟΣΗ: Θ.Ε.Ψ.Υ.Π.Α.
ΕΤΟΣ 11^ο - 2016
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

100

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

Η ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΣΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ - ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ - ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Πρωταπριλιά

Θωμάς Β. Καραγκούνης, Νατάσα Ακρίβου

Μέσα στο πέρασμα των καιρών έχουμε συνηθίσει κάθε πρωταπριλιά να λέμε μεταξύ μας μικρά αθώα ψέματα για να ξεγελάσουμε τους άλλους. Το έθιμο αυτό προέρχεται από την Ευρώπη. Η πρώτη εκδοχή θέλει αυτό το έθιμο να έχει ξεκινήσει από τους κέλτες, οι οποίοι ήταν δεινοί ψαράδες. Η εποχή του ψαρέματος ξεκινούσε την 1η Απριλίου. Όσο καλοί ψαράδες όμως και να ήταν, την εποχή αυτή του χρόνου τα ψάρια πιάνονται δύσκολα. Έτσι και αυτοί, όπως προστάζει ο κώδικας δεοντολογίας των ψαράδων όλων των εποχών, έλεγαν ψέματα σχετικά με τα πόσα ψάρια είχαν πιάσει. Αυτή η συνήθεια έγινε με το πέρασμα του χρόνου έθιμο.

Η δεύτερη εκδοχή, που θεωρείται, και πιο βάσιμη ιστορικά, θέλει γενέτειρα του εθίμου την Γαλλία του 16ου αιώνα. Μέχρι το 1564 η Πρωτοχρονιά των γάλλων ήταν η 1η Απριλίου. Την χρονιά αυτή όμως, και επί βασιλείας Καρόλου του 9ου, αυτό άλλαξε και Πρωτοχρονιά θεωρούνταν πλέον η 1η Ιανουαρίου. Στην αρχή αυτό το δέχτηκαν όλοι οι πολίτες. Οι αντιδραστικοί συνέχιζαν να γιορτάζουν, την παλιά πλέον Πρωτοχρονιά τους την 1η Απριλίου, ενώ οι υπόλοιποι τους έστελναν πρωτοχρονιάτικα δώρα για να τους κοροϊδέψουν. Το πείραμα αυτό μετατράπηκε με τον καιρό σε έθιμο.

Το έθιμο αυτό ήρθε και στην Ελλάδα και διαφοροποιήθηκε αποκτώντας μια ελληνική χροιά. Η βασική ιδέα βέβαια παρέμενε ίδια. Λέμε ψέματα με σκοπό να ξεγελάσουμε το θύμα μας. Σε κάποιες περιοχές θεωρούν ότι όπως καταφέρει να ξεγελάσει τον άλλο, θα έχει την τύχη με το μέρος του όλη την υπόλοιπη χρονιά. Σε κάποιες άλλες πιστεύουν ότι ο θύτης θα έχει καλή σοδειά στις καλλιέργειές του. Επίσης το βρόχινο νερό της πρωταπριλιάς, θεωρούν μερικοί, ότι έχει θεραπευτικές ιδιότητες. Όσο για το θύμα, πιστεύεται ότι (σε αντίθεση με τον θύτη), θα έχει γρουσουζιά τον υπόλοιπο χρόνο και πιθανότητα αν είναι παντρεμένος θα χηρέψει γρήγορα.

Πάσχα σε όλο τον κόσμο

Επιμέλεια: Όλη η ομάδα

Πάσχα ονομάζεται η μεγάλη γιορτή του Ιουδαϊσμού και του Χριστιανισμού. Στο Ιουδαϊσμό καθιερώθηκε ως ανάμνηση της Εξόδου, που ελευθέρωσε τους Εβραίους από την αιγυπτιακή δουλεία. Μεταγενέστερα υιοθετήθηκε ως εορτασμός από τους Χριστιανούς αναφορικά με τον θυσιαστικό θάνατο και την ανάσταση του Ιησού Χριστού. Ο όρος Πάσχα προέρχεται από το αραμαϊκό πασά και το εβραϊκό πέσαχ.

Το Χριστιανικό Πάσχα, ή κοινώς Πασχαλιά ή ελληνοπρεπώς Λαμπρή, και ειδικότερα η Ανάσταση του Χριστού ή απλώς Ανάσταση, είναι η σπουδαιότερη γιορτή του χριστιανικού εκκλησιαστικού έτους. Πορτάζεται την πρώτη Κυριακή μετά την πανσέληνο που ακολουθεί την εαρινή ισημερία της 21ης Μαρτίου μη συμπεριλαμβανομένης, κατά το Ιουλιανό ημερολόγιο στην Ορθόδοξη εκκλησία και κατά το Γρηγοριανό στην Ρωμαιοκαθολική. Πορτάζεται η ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Οι μέρες του Πάσχα εορτάζονται από διαφορετικά και πολύ περίεργα έθιμα σε όλο τον κόσμο!

Βερμούδες- Πέταγμα χαρταετού/ Κέικ ψαριού

Τη Μεγάλη Παρασκευή, οι κάτοικοι των Βερμούδων «πετάνε» πολύχρωμους χαρταετούς, συμβολίζοντας την Ανάληψη του Χριστού στον ουρανό. Εκτός από ζεστά ψωμάκια με σταυρούς και πασχαλινά αυγά, στις Βερμούδες συνηθίζουν να τρώνε κέικ ψαριού κατά τη διάρκεια του Πάσχα.

Νέα Υόρκη- πασχαλινή παρέλαση

Στην Αμερική, στην 5η Λεωφόρο, οι άνθρωποι παρελαύνουν φορώντας καινούρια ρούχα, για να έχουν καλή τύχη όλο το χρόνο. Η δεισιδαιμονία αυτή υπήρχε από το 1800 στη Νέα Υόρκη και συνεχίζεται μέχρι και σήμερα.

Πολωνία- Μπουγέλο Smingus-Dyngus

Το ασυνήθιστο έθιμο να παίζουν μπουγέλο τη Δευτέρα του Πάσχα διαδραματίζεται στην Πολωνία και είναι γνωστό και ως Smingus-dyngus. Σύμφωνα μ'αυτό, τα αγόρια μπουγελώνουν τα κορίτσια και ως έθιμο χρονολογείται στον 15ο αιώνα.

Ισπανία (Verges)- Ο χορός του θανάτου

Το χορό του Θανάτου στήνουν οι κάτοικοι της πόλης Verges στα βορειανατολικά της Ισπανίας, τη Μεγάλη Πέμπτη! Φορώντας κοστούμια, συνήθως σκελετών, συμμετέχουν στην πομπή του παραδοσιακού «χορού του θανάτου», στους δρόμους της μεσαιωνικής πόλης.

Γαλλία (Haux)- Γιγαντιαία Ομελέτα

Στην πόλη Haux της νοτιοδυτικής Γαλλίας, τη Δευτέρα της Λαμπρής, την ώρα του μεσημεριανού γεύματος, ψήνεται μια γιγαντιαία ομελέτα στην κεντρική πλατεία. Περίπου 5.000 αυγά χρησιμοποιούνται για να δημιουργήσουν ένα κατάλληλο γεύμα για 1.000 άτομα.

Ιταλία (Φλωρεντία)- η ανατίναξη του κάρου

Στη Φλωρεντία, την Κυριακή του Πάσχα, συνηθίζεται το μοναδικό έθιμο του Scoppio del Carro, κατά το οποίο ανατινάσσεται μια άμαξα, κατά τη διάρκεια του ακούσματος του ύμνου Gloria.

Ελλάδα και Λατινική Αμερική- Κάψιμο του Ιούδα

Στην Ελλάδα και σε ορισμένες χώρες της Λατινικής Αμερικής, κατασκευάζεται ένα ομοίωμα του μαθητή που πρόδωσε τον Ιησού, το οποίο στη συνέχεια καίγεται με φωτιά ή πυροτεχνήματα.

Ηνωμένο Βασίλειο και ΗΠΑ- Αυγά που κυλάνε

Σύμφωνα με μια παλιά παράδοση, σε ορισμένες περιοχές του Ηνωμένου Βασιλείου (όπως π.χ. στη Σκωτία και τη Βόρεια Αγγλία) οι άνθρωποι ρίχνουν βαμμένα αυγά στους απότομους λόφους την Κυριακή του Πάσχα. Στις ΗΠΑ, το έθιμο αυτό πραγματοποιείται συχνά σε επίπεδο έδαφος, με το σπρώξιμο των αυγών με ένα κουτάλι.

Σκανδιναβία- Οι μάγισσες του Πάσχα

Η Μάγισσα του Πάσχα ζωντανεύει ξανά στη Φινλανδία και σε μέρη της Σουηδίας, από μασκαρεμένα παιδιά, που ντύνονται με παλιά ρούχα- κουρέλια κρατώντας σκουπόξυλα!

Ολλανδία/ Βέλγιο/ Γαλλία- «Φτερωτές» καμπάνες

Οι καμπάνες των εκκλησιών μένουν σιωπηλές ως ένδειξη πένθους για μία ή περισσότερες ημέρες πριν από το Πάσχα στην Ολλανδία, το Βέλγιο και τη Γαλλία. Αυτό έχει οδηγήσει σε μια παράδοση που λέει ότι το Πάσχα οι καμπάνες «πετούν» μακριά για να φτάσουν στη Ρώμη (γεγονός που εξηγεί τη σιωπή τους) και να επιστρέψουν το πρωί του Πάσχα φέρνοντας δύο βαμμένα αυγά και σοκολατένια αυγά ή κουνέλια.

Ελβετία (Nyon)- Πασχαλινά πηγάδια

Οι Ελβετοί στην πόλη Nyon, μετατρέπουν τα σιντριβάνια και τις βρύσες τους σε πασχαλινά πηγάδια, στολίζοντάς τα με χρωματιστές κορδέλες, διακοσμημένα αυγά και λουλούδια.

Αυστραλία- Bilby και όχι πασχαλινό λαγουδάκι

Πασχαλινό λαγουδάκι στην Αυστραλία αν βρεθείτε, δεν θα δείτε! Οι Αυστραλοί δεν είναι ιδιαίτερα λάτρεις των κουνελιών, που καταστρέφουν τις καλλιέργειες και τη βλάστησή τους. Αντί αυτών προτιμούν το Bilby, ένα μικρό μαρσιποφόρο, που αποτελεί την πασχαλινή μασκότ τους!

Οι αναμορφωτές της μοντέρνας μουσικής

Επιμέλεια: Γιώργος Φλώρος, Θωμάς Β. Καραγκούνης

George Gershwin

Ο Τζορτζ Γκέρσουιν (George Gershwin [Jacob Gershwin], Νέα Υόρκη, 26 Σεπτεμβρίου 1898 – Χόλιγουντ, 11 Ιουλίου 1937) ήταν Αμερικανός συνθέτης, τραγουδοποιός και πιανίστας, δημιουργός πολλών έργων για το μουσικό θέατρο και τον κινηματογράφο και με σημαντική συμβολή στη διαμόρφωση της τζαζ στις ΗΠΑ κατά τη δεκαετία του 1920.

Από μικρός και από την ηλικία των δεκαπέντε ετών ξεκίνησε να εργάζεται ως πιανίστας. Η πολύωρη και καθημερινή εξάσκηση του στην εκτέλεση τραγουδιών επέδρασε ευεργετικά στο παίξιμό του, το οποίο βελτιώθηκε σημαντικά μέσα από την εμπειρία που αποκτούσε. Σε εφηβική ακόμα ηλικία, αναγνωριζόταν ως ένας από τους πλέον ταλαντούχους πιανίστες της Νέας Υόρκης και σύντομα ανέλαβε τη συνοδεία στο πιάνο δημοφιλών τραγουδιστών της εποχής. Την ίδια περίπου περίοδο, ξεκίνησε να γράφει δικά του τραγούδια, και οι πρώτες συνθέσεις του χρονολογούνται από το 1916. Από το 1918, τραγούδια του συνόδευαν σόου του Μπρόντγουεϊ, ενώ στις 26 Μαΐου του 1919, παρουσιάστηκε το έργο *La La Lucille* σε μουσική εξολοκλήρου γραμμένη από τον Γκέρσουιν.

Στα τέλη του 1923, ο διευθυντής ορχήστρας Πωλ Γουάιτμαν ζήτησε από τον Γκέρσουιν να συνθέσει ένα έργο για ένα πολυδιαφημισμένο κοντσέρτο, το οποίο περιγραφόταν ως «Πείραμα στη Μοντέρνα Μουσική». Αποτέλεσμα της συνεργασίας τους ήταν το έργο για πιάνο και ορχήστρα με τίτλο *Rhapsody in Blue*, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στις 12 Φεβρουαρίου 1924 στο Aeolian Concert Hall της Νέας Υόρκης, και κατάφερε να εξασφαλίσει θερμή υποδοχή από το κοινό και τους κριτικούς. Συγκαταλέγεται στις σημαντικότερες συνθέσεις του, εισάγοντας ουσιαστικά τζαζ φόρμες, όπως «μπλου» νότες και συγκοπτόμενους ρυθμούς, στο

πλαίσιο της συμφωνικής μουσικής, και εξασφάλισε στον Γκέρσουιν διεθνή φήμη αποτελώντας μία από τις πλέον ηχογραφημένες ορχηστρικές συνθέσεις του 20ου αιώνα. Το 1925, ο Walter Damrosch του ανέθεσε τη σύνθεση ενός κοντσέρτου, για τη συμφωνική ορχήστρα της Νέας Υόρκης. Για το σκοπό αυτό, ο Γκέρσουιν ολοκλήρωσε το *Κοντσέρτο σε Φα μείζονα*, έργο για πιάνο και ορχήστρα που αποτελείται από τρία μέρη (*Allegro*, *Adagio - Andante con moto* και *Allegro agitato*) και συνιστά τη μεγαλύτερη σε διάρκεια σύνθεσή του. Αν και δεν γνώρισε την ίδια αποδοχή σε σύγκριση με το *Rhapsody in Blue*, θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα έργα του, γραμμένο για συμφωνική ορχήστρα χωρίς όργανα της τζαζ, και αποτελεί πιθανώς το πιο δημοφιλές κοντσέρτο για πιάνο Αμερικανού συνθέτη.

Στις σημαντικότερες συνθέσεις του ανήκουν επίσης η φολκ όπερα *Porgy and Bess*, η πρώτη αμερικανική όπερα που εκτελέστηκε στη Σκάλα του Μιλάνου. Συγκαταλέγεται στους δημοφιλέστερους και πιο επιτυχημένους Αμερικανούς συνθέτες όλων των εποχών, που συνδύασε τις τεχνικές και τις φόρμες του κλασικού τραγουδιού με το είδος της τζαζ, ενώ παράλληλα το ύφος του σηματοδότηκε από πρωτότυπες μετατροπές και περι-

πλοκούς ρυθμούς.

Ο Γκέρσουιν πέθανε πρόωρα σε ηλικία 38 ετών, κληροδοτώντας πολλά τραγούδια που ανήκουν πλέον στο κλασικό τζαζ ρεπερτόριο, ηχογραφημένα σε πολυάριθμες εκτελέσεις και από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του είδους. Μετά το θάνατό του, οι ορχηστρικές συνθέσεις του επανεκτελέστηκαν περισσότερες φορές από τα έργα οποιουδήποτε Αμερικανού συνθέτη.

Πηγή: https://el.wikipedia.org/wiki/Τζορτζ_Γκέρσουιν

Arnold Schönberg

Ο Άρνολντ Σένμπεργκ (Arnold Schönberg, 13 Σεπτεμβρίου 1874 - 13 Ιουλίου 1951) ήταν Αυστριακός συνθέτης, του οποίου η δράση συνδέθηκε με το μουσικό εξπρεσιονιστικό κίνημα όπως αυτό εκφράστηκε στην γερμανική ποίηση και τέχνη, ενώ στην συνέχεια αναδείχθηκε ως επικεφαλής της Δεύτερης Σχολής της Βιέννης.

«Είναι ίσως μια καλή αφορμή για να ασχοληθώ επιτέλους με τη μουσική» αναφώνησε με ικανοποίηση ο Άρνολντ Σένμπεργκ όταν σε ηλικία 21 ετών έχασε τη δουλειά του τραπεζικού υπαλλήλου. Έστω και αν η εν λόγω θέση τού προσέφερε την ασφάλεια μιας «τακτοποιημένης» ζωής, το «σαράκι» της μουσικής δεν έπαψε ποτέ να τον «τρώει». Οι συνθετικές του «ανησυχίες» μάλιστα εκδηλώθηκαν από τα οκτώ του μόλις χρόνια, όταν άρχισε να παίρνει τα πρώτα του μαθήματα βιολιού. Παρά το ότι δεν έλαβε συστηματική παιδεία παρά μόνο στο τέλος της εφηβείας του, όταν ο συνθέτης Αλεξάντερ Τσεμλίνσκι έγινε αρχικά δάσκαλός του, η επίπονη προσωπική του προσπάθεια, η συστηματική παρακολούθηση συναυλιών αλλά και η συμμετοχή του σε ερασιτεχνικά συγκροτήματα του επέτρεψαν να διαμορφώσει προσωπική άποψη για τα μουσικά πράγματα.

Η σταδιοδρομία του Σένμπεργκ χωρίζεται σε τέσσερις φάσεις. Στην πρώτη (1897-1908) ήταν ακόμη υπό την επιρροή του Μπραμς. Στη δεύτερη περίοδο και μεταξύ του 1909 και του 1913 άρχισε να συνθέτει έργα δίχως τονικό κέντρο. Ακολούθησε από εκεί μια μεγάλη σιωπή, μια εσωτερική αναζήτηση που σταμάτησε τελικά το 1921, όταν ο

Σένμπεργκ άρχισε να συνθέτει επεξεργαζόμενος ολόκληρη τη σειρά των 12 τόνων. Η τρίτη φάση τούτη που διήρκεσε μέχρι το 1932 παρήγαγε μια ημιτελή όπερα και τις «Παραλλαγές για ορχήστρα». Τέλος, στην τελευταία, την «αμερικανική» φάση του (1933-51) ο Σένμπεργκ απομακρύνθηκε εντελώς από τον δωδεκαφθογγισμό, βαίνοντας προς μια σύνθεση όλων των αναζητήσεων της ζωής του. Ο Άρνολντ Σένμπεργκ είναι ιδιαίτερα γνωστός για την

ανανέωση που έφερε από μορφολογικής κι εκφραστικής πλευράς, στη γερμανική Ρομαντική μουσική παράδοση, η οποία είχε σηματοδοτεί έντονα από το έργο των Γιόχανες Μπραμς και Ρίχαρντ Βάγκνερ. Η μεγαλύτερη συνεισφορά του Σένμπεργκ ωστόσο θεωρείται η επέκταση των ορίων της τονικότητας και κυρίως, η εισαγωγή της ατονικότητας. Είναι διάσημος για την θεμελίωση της δωδεκαφθογγικής τεχνικής, μιας μεθόδου με ευρύτατη επίδραση στην Σύγχρονη κλασική μουσική. Ο Άρνολντ Σένμπεργκ επεξεργάστηκε επίσης τον όρο εξελικτική ποικιλία, καθώς υπήρξε ο πρώτος συνθέτης ο οποίος εφάρμοσε τρόπους επεξεργασίας των μουσικών μοτίβων χωρίς την κυριαρχία μιας κεντρικής μελωδικής ιδέας.

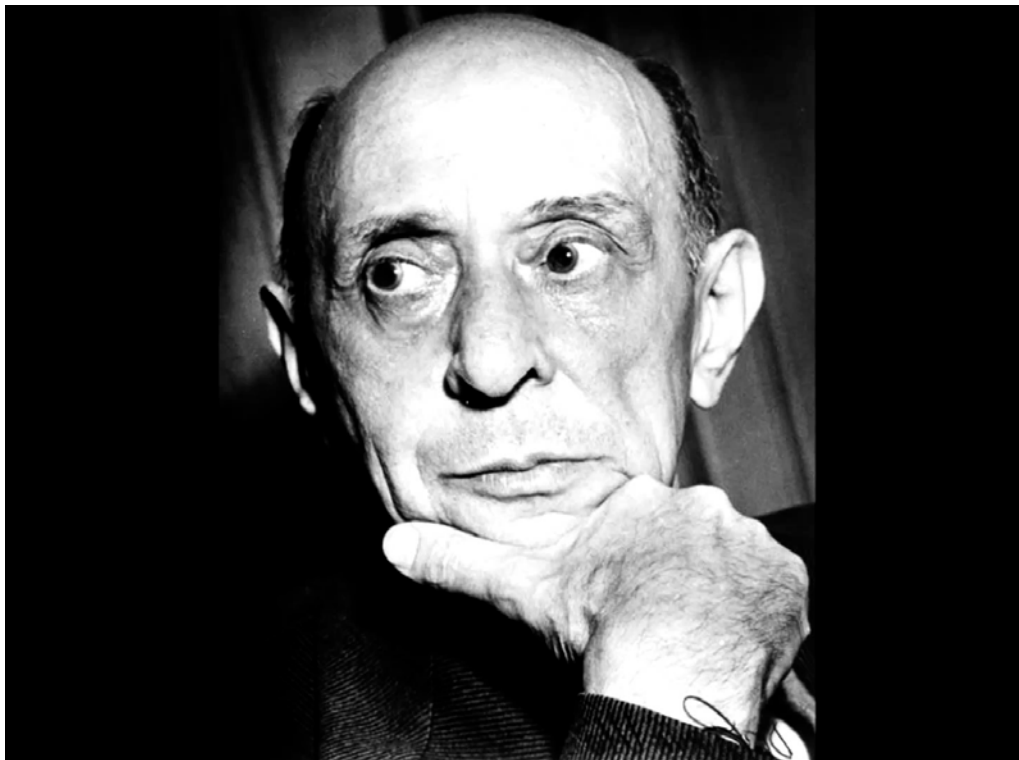
Ο Άρνολντ Σένμπεργκ, υπήρξε επίσης ζωγράφος και σημαντικότερος θεωρητικός της μουσικής, ενώ επίσης τεράστια υπήρξε η επίδρασή του στη διδασκαλία της σύνθεσης. Είχε μια αξιόλογη σειρά από μαθητές μεταξύ των οποίων ο Άλμπαν Μπεργκ, ο Άντον Βέμπερν, ο Τζων Κέιτζ, ο Λου Χάρισον και ο Ντέιβιντ Βαν Βακτορ.

Πολλές από τις πρακτικές του Άρνολντ Σένμπεργκ, συμπεριλαμβανομένης της μορφοποίησης της συνθετικής μεθόδου και τη συνήθειάς του να προσκαλεί το κοινό

μέσω των έργων του, ώστε να προσεγγίζουν την μουσική αναλυτικά, απηχούν την αβάν-γκαρντ μουσική σκέψη των αρχών του 20ου αιώνα. Οι πολεμικές του απόψεις σε σχέση με ζητήματα της ιστορίας της μουσικής και της αισθητικής υπήρξαν κρίσιμα για την διαμόρφωση του έργου πολλών σημαντικών μουσικολόγων και μουσικοκριτικών, συμπεριλαμβανο-

μένων των Τέοντορ Αντόρνο, Τσαρλς Ρόουζεν και Καρλ Νταλκάους.

Πηγές: <http://www.kathimerini.gr/116765/article/politismos/arxeio-politismoy/arnolnt-senmpergk-megalofyia-h-dolofonos-ths-moysikhhs>, https://el.wikipedia.org/wiki/Άρνολντ_Σένμπεργκ

Η ομάδα χαρτοπολτού

Όλη η συντακτική ομάδα

Η ομάδα του χαρτοπολτού αποτελείται από 7 άτομα, τα οποία μαθητεύουν κάτω από τις οδηγίες της Σύλβιας Σούμο. Η ομάδα ξεκίνησε τη λειτουργία της τον προηγούμενο Σεπτέμβριο και τα μέλη της έχουν ήδη κατασκευάσει αρκετές δημιουργίες.

Η ομάδα τις εφημερίδας συνομίλησε με τους συμμετέχοντες όπως και με την εκπαιδευτρια. Αρχικά μίλησε με την εκπαιδευτρια κυρία Σούμο:

- Τι είναι ο χαρτοπολτός και πως γίνεται;

«Ο χαρτοπολτός είναι ένα υλικό που μπορούμε να φτιάξουμε στο σπίτι μας και με αυτό να κατασκευάσουμε διάφορα μικρά διακοσμητικά αντικείμενα. Φτιάχνεται με χαρτί, νερό και κόλλα. Χρησιμοποιούμε χαρτί από εφημερίδες παλιές, καλύτερο όμως είναι το χαρτί από αυγοθήκες. Δεν μας κάνει το χαρτί από περιοδικά ή το πεπιεσμένο χαρτί γιατί δεν απορροφά εύκολα το νερό.

Κόβουμε το χαρτί σε μικρά κομματάκια, συμπληρώνουμε με νερό και αφήνουμε να το απορροφήσει. Η αναλογία συνήθως είναι 1 προς 10. Για παράδειγμα για ένα γραμμάριο χαρτί χρειαζόμαστε δέκα γραμμάρια νερό. Με ένα μίξερ το λιώνουμε καλύτερα και γίνεται ακόμα καλύτερο. Στη συνέχεια το σουρώνουμε με ένα δίχτυ πολύ ψιλό, όπως με μία σίτα που κοσκινίζουμε το αλεύρι. Ότι μένει πάνω στη σίτα το απλώνουμε σε ένα πανί για να απορροφήσει το υπόλοιπο νερό που έχει και το αφήνουμε να στεγνώσει. Το χαρτί, στη συνέχεια, βγαίνει εύκολα και γίνεται ένα φύλλο, που μπορεί να γίνει χριστουγεννιάτικη κάρτα ή οτιδήποτε άλλο διακοσμητικό. Για να φτιάξουμε αγάλματα χρησιμοποιούμε αντί για σίτα, σουρωτήρι. Πιέζουμε λίγο το χαρτί να φύγει το πολύ νερό και γίνεται σαν πηλός. Για να γίνει

πιο ανθεκτικό μπορούμε να βάλουμε και κόλλα. Μόλις με τον πηλό αυτό φτιάξουμε το άγαλμα, το αφήνουμε να στεγνώσει και μετά μπορούμε να το χρωματίσουμε. Μπορούμε επίσης να το βάλουμε σε καλούπι, το οποίο πρώτα πρέπει να έχουμε περάσει με βαζελίνη για να μπορεί το στεγνό πια αντικείμενο να αποκολληθεί εύκολα.»

- Καταφέρνουν τα μέλη της ομάδας να ανταπεξέλθουν;

«Τα μέλη τα πηγαίνουν μια χαρά! Ξεκίνησαν πρώτα με πιο απλές κατασκευές, χρησιμοποιήσαμε καλούπια που είναι πιο εύκολα και σιγά – σιγά προχωρήσαμε σε πιο σύνθετες κατασκευές.»

- Τι αντικείμενα έχετε φτιάξει μέχρι τώρα;

«Έχουν κατασκευάσει μέχρι τώρα πολύφωτα, στεφάνια πρωτομαγιάς, αυγά και φωλιές.»

- Από πού ξεκίνησαν οι κατασκευές με χαρτοπολτό;

«Λένε ότι ξεκίνησε από την Τοσκάνη της Ιταλίας, όμως μάλλον ξεκίνησε από εκεί που ξεκίνησε και το χαρτί, από την Κίνα.»

Στη συνέχεια η συντακτική ομάδα μίλησε με δύο από τα μέλη, τα οποία μίλησαν ελεύθερα για το πώς περνάνε την ώρα της ομάδας.

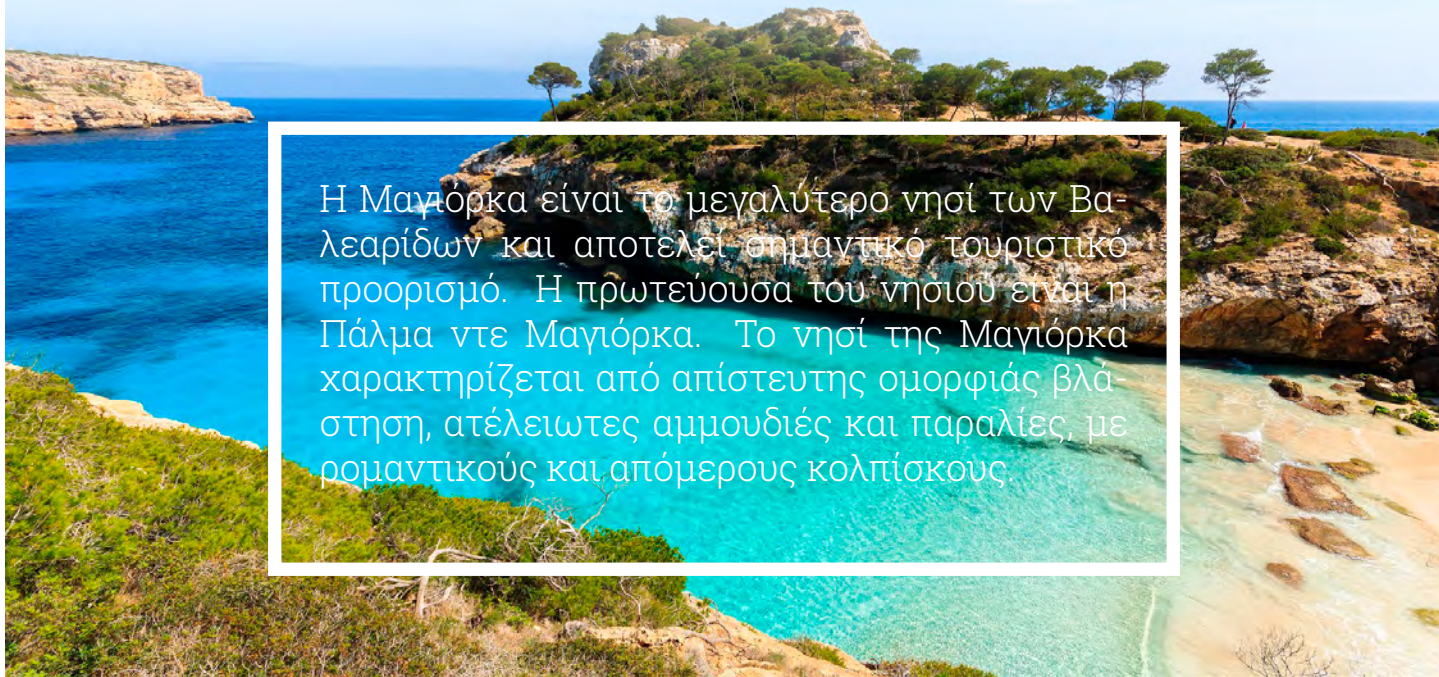
«Αισθάνομαι πολύ όμορφα! Μου αρέσει γιατί μαθαίνω καινούργια πράγματα. Πιο πολύ από τις κατασκευές μου άρεσαν τα αυγά. Η δασκάλα μας η κυρία Σύλβια είναι η πιο καλή δασκάλα!»

«Μου αρέσει πολύ η δραστηριότητα αυτή στο Κέντρο Ημέρας. Κι εγώ μαθαίνω καινούργια πράγματα. Δυσκολεύομαι λίγο με το χρωματισμό με το πινέλο, όμως τα καταφέρνω. Χαίρομαι που βοηθάει στην ομάδα ο ένας τον άλλο.»

Μαγιόρκα

το «μεγάλο» νησί

Δήμητρα Δόβρη, Χρήστος Τσαντήλας

Η Μαγιόρκα είναι το μεγαλύτερο νησί των Βαlearίδων και αποτελεί σημαντικό τουριστικό προορισμό. Η πρωτεύουσα του νησιού είναι η Πάλμα ντε Μαγιόρκα. Το νησί της Μαγιόρκα χαρακτηρίζεται από απίστευτης ομορφιάς βλάστηση, ατέλειωτες αμμουδιές και παραλίες, με ρομαντικούς και απόμερους κολπίσκους.

Τα σημαντικότερα αξιοθέατα είναι:

Ο καθεδρικός ναός της Πάλμα στη Μαγιόρκα, ο οποίος χτίστηκε πάνω σε αραβικό τέμενος. Αρχιτεκτονικά το στυλ είναι ισπανικό γοτθικό. Το 1901 στη διάρκεια αναστήλωσης του ναού προσκλήθηκε ο Antoni Gaudí για να τον ανακαινίσει.

Η παλιά πόλη όπου μικρά δρομάκια σαν λαβύρινθος θυμίζουν το αραβικό παρελθόν της περιοχής. Τα πιο πολλά κτίρια είναι ιδιωτικά και μερικά δουλεύουν σαν γκαλερί. Μέσα στην παλιά πόλη βρίσκεται επίσης το δημαρχείο και τα αραβικά λουτρά.

Το χωριό Σόγιερ στο οποίο μπορείς να πας με αυτοκίνητο και με τρένο

Οι σπηλιές του Δράκου οι οποίες ανακαλύφθηκαν το 1930 στο χωριό Porto Cristo. Μέσα στις σπηλιές υπάρχει μία μεγάλη λίμνη, ενώ κοντά στο χωριό υπάρχει παραλία.

Το μοναστήρι του Πουκ, το οποίο βρίσκεται σε ύψος 525 μέτρα και είναι περιτριγυρισμένο από ψηλά βουνά. Φτιάχτηκε τον 13ο αιώνα όταν στην τοποθεσία ένας βοσκός βρήκε το άγαλμα της Παρθένου Μαρίας. Στο μοναστήρι υπάρχει βοτανικός κήπος και έκθεση με θέμα την συντήρηση του περιβάλλοντος των βουνών.

Οι παραλίες της Μαγιόρκα, στις οποίες χιλιάδες τουρίστες απολαμβάνουν τη θάλασσα.

Τα Αραβικά Λουτρά, τα οποία χτίστηκαν τον 11ο αιώνα, και είναι από τα λίγα κτίρια που επέμειναν από το αραβικό παρελθόν. Το δωμάτιο με τα λουτρά έχει έναν θόλο με 5 στρογγυλά παράθυρα που αφήνουν το εκθαμβωτικό φως να περάσει στο δωμάτιο.

Το κάστρο Μπελβέρ που είναι κυκλικό και έχει χαρακτήρα γοτθικό. Χτίστηκε τον 14ο αιώνα από το Βασιλιά της Μαγιόρκα James II. Στο κέντρο του υπάρχει αυλή και πηγάδι, που έκανε το κάστρο αυτόνομο.

Το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης «Ες Μπαλουαρντ», το οποίο ιδρύθηκε το 2004 και εκθέτει έργα καλλιτεχνών από τις Βαlearίδες νήσους ή που κάποια στιγμή οι ίδιοι ή τα έργα τους είχαν σχέση με τα νησιά. Στεγάζεται σε ένα φρούριο του 16ου αιώνα.

Το Πανεπιστήμιο των Βαlearίδων Νήσων, το οποίο χτίστηκε από το Βασιλιά Φερδινάνδο II, αλλά έκλεισε το 1835. Το 1949 ξανάνοιξε και στέγασε τα τμήματα Φιλοσοφίας και Φιλολογίας. Σήμερα στεγάζει πάρα πολλές σχολές (Πολυτεχνείο, Νομική, Οικονομικά κ.λ.π.).

LEICESTER F.C.

Λέστερ, το παραμύθι με καλό τέλος

Βασίλης Πότσης, Νίκος Ραφτούλης

Το ποδόσφαιρο παίζεται παντού. Αλλά το καλύτερο που παίζεται είναι στην Ευρώπη και ειδικά στη γενέτειρα της στην Αγγλία. Εκεί που γίνονται οι περισσότερες εκπλήξεις κάθε χρόνο. Η τελευταία μεγάλη έκπληξη δεν είναι παρά η Λέστερ.

Η Λέστερ Σίτι είναι μία ποδοσφαιρική ομάδα που εδρεύει στην πόλη του Λέστερ. Ιδρύθηκε το 1884 με την ονομασία «Λέστερ Φος» (Leicester Fosse). Το γνωστότερο παρατσούκλι της ομάδας είναι το «The Foxes» (Οι Αλεπούδες). Λιγότερο γνωστά είναι το «Fosse» (Τάφος), από το αρχικό όνομα της ομάδας δηλαδή Λέστερ Φος και το «The Filberts» (Οι Λεπτοκάρυες), από το παλιό γήπεδο του συλλόγου, το «Φίλμπερτ Στριτ» (Filbert Street).

Η ομάδα του Κλαούντιο Ρανιέρι, αυτού που έφυγε σαν αποτυχημένος από τον πάγκο της Εθνικής Ελλάδος, έχει τρελάνει τον ποδοσφαιρικό πλανήτη. Αυτό που συμβαίνει στη Λέστερ γίνεται για πρώτη φορά στην ιστορία της. Γιαυτό το πράγμα μίλησε σε μία συνέντευξη ο αρχιτέκτονας της ομάδας και έχει δηλώσει τα εξής:

«Δεν ξέρω. Νομίζω ότι υπάρχει ένας καλός δεσμός μεταξύ των παικτών. Καταλαβαίνουν τι θέλω και βλέπω θετική συμμετοχή. Υπάρχουν καλοί χαρακτήρες. Επίσης είμαστε λίγο τυχεροί, χωρίς τύχη δεν μπορείς να μείνεις τόσο ψηλά, αλλά δεν είμαστε μόνο τυχεροί. Γίνεται και σωστή δουλειά.»

Η επιστήμη πάντως έχει σηκώσει τα χέρια ψηλά. Η Λέστερ έχει το χειρότερο ποσοστό επιτυχημένων πασών στην Πρέμιερ Λιγκ. Παρόλα αυτά μετά τη νίκη της στην έδρα της Γουότφορντ, πήρε προβάδισμα πέντε βαθμών από την δεύτερη Τότεναμ και οκτώ βαθμών από την τρίτη Άρσεναλ. Αυτή η διαφορά που έχει χτίσει η ομάδα του Κλαούντιο Ρανιέρι, την συνιστά, φυσικά, ως το απόλυτο φαβορί για να κατακτήσει το πρωτάθλημα, με την δεύτερη Τότεναμ να δείχνει αυτή τη στιγμή (και από βαθμολογικής απόψεως) η μόνη που ίσως καταφέρει να της το... κλέψει.

Κάτι που επιβεβαιώνεται και από ένα τρομερό στατιστικό. Τι αναφέρει αυτό; Ότι όποια ομάδα έχει κατακτήσει τον τίτλο του πρωταθλητή στην Premier League, είχε από 54 βαθμούς και πάνω μετά τη συμπλήρωση 29 αγωνιστικών. Η πρωτοπόρος Λέστερ είχε 60 βαθμούς και η δεύτερη Τότεναμ, 55!

Τελικά, πριν ολοκληρωθεί το πρωτάθλημα, το θαύμα ολοκληρώθηκε! Η δεύτερη Τότεναμ υποχρεώθηκε σε ισοπαλία 2-2 και η Λέστερ είναι πρωταθλήτρια Αγγλίας για πρώτη φορά στα 132 χρόνια ζωής του συλλόγου.

Πηγές: <http://www.contra.gr/Longread/lester-aneakshgh-to-fainomeno.3899903.html>, <http://www.sport-fm.gr/article/podosfairo/to-statistiko-pou-deixnei-lester-i-totenam-gia-prwtathlitria/3148042>, https://el.wikipedia.org/wiki/Λέστερ_Σίτι

Σπαγγέτι Πριμαβέρα με βούτυρο βασιλικού

μια ανοιξιιάτικη συνταγή

Επιμέλεια: Ασπασία Καπετανοπούλου

Πηγή: Ιταλική Κουζίνα, 2003, Εκδόσεις Παιδεία / Μαλλιάρης - Παιδεία Α.Ε., Θεσσαλονίκη

Υλικά

125γρ. βούτυρο μαλακό

1/4 φλιτζανιού φρέσκος βασιλικός ψιλοκομμένο

1 μέτριο πράσο

1 μεγάλο κολοκυθάκι

500 γρ. σπαγγέτι

1 κουταλιά της σούπας ελαιόλαδο

1 μέτριο κόκκινο κρεμμύδι ψιλοκομμένο

2 σκελίδες σκόρδο πολτοποιημένες

1 μεγάλη κόκκινη πιπεριά κομμένη σε ροδέλες

1 μεγάλη κίτρινη πιπεριά κομμένη σε ροδέλες

1/2 φλιτζάνι κουκουνάρι καβουρντισμένο

1 κουταλιά φύλλα βασιλικού

Εκτέλεση

Σ' ένα μικρό μπολ αναμείξτε το βούτυρο με το βασιλικό και τυλίξτε το σε ρολό μέσα σε διάφανη μεμβράνη. Βάλτε το στο ψυγείο να παγώσει.

Κόψτε το πράσο και το κολοκυθάκι σε λεπτές λωρίδες και στη συνέχεια τεμαχίστε τες σε μικρότερα τμήματα. Στο μεταξύ, βράστε τα ζυμαρικά σε μια μεγάλη κατσαρόλα μέχρι να μαλακώσουν και στραγγίστε τα. Σκεπάστε τα για να διατηρηθούν ζεστά.

Ζεστάνετε το λάδι σε μια μεγάλη κατσαρόλα και σοτάρετε το κρεμμύδι και το σκόρδο μέχρι να μαλακώσουν. Προσθέτετε τις πιπεριές, το πράσο και το κολοκυθάκι και σοτάρετε καλά μέχρι να πάρουν χρυσαφί χρώμα.

Σ' ένα μεγάλο μπολ αναμείξτε τα λαχανικά με το σπαγγέτι. Σερβίρετε, πασπαλίζοντας με κουκουνάρι και φύλλα βασιλικού και τοποθετώντας στην κορυφή κομματάκια βουτύρου με βασιλικό.

Κεφτεδάκια με σπαγγέτι και σάλτσα βασιλικού

μία συνταγή για την Κυριακή

Επιμέλεια: Ασπασία Καπετανοπούλου

Πηγή: Ιταλική Κουζίνα, 2003, Εκδόσεις Παιδεία / Μαλλιάρης - Παιδεία Α.Ε., Θεσσαλονίκη

Υλικά

2 κουταλιές ελαιόλαδο

1 μέτρια κρεμμύδια ψιλοκομμένα

700 γρ. κιμάς μοσχαρίσιος

1 φλιτζάνι μπαγιάτικο ψωμί τριμμένο

2 κουταλιές φρέσκος βασιλικός ψιλοκομμένος

2 σκελίδες σκόρδο πολτοποιημένες

1/4 φλιτζανιού κόκκινο ξηρό κρασί

2 κονσέρβες των 400 γρ. ντοματάκια

1/4 φλιτζανιού πελτές ντομάτας

500 γρ. σπαγγέτι

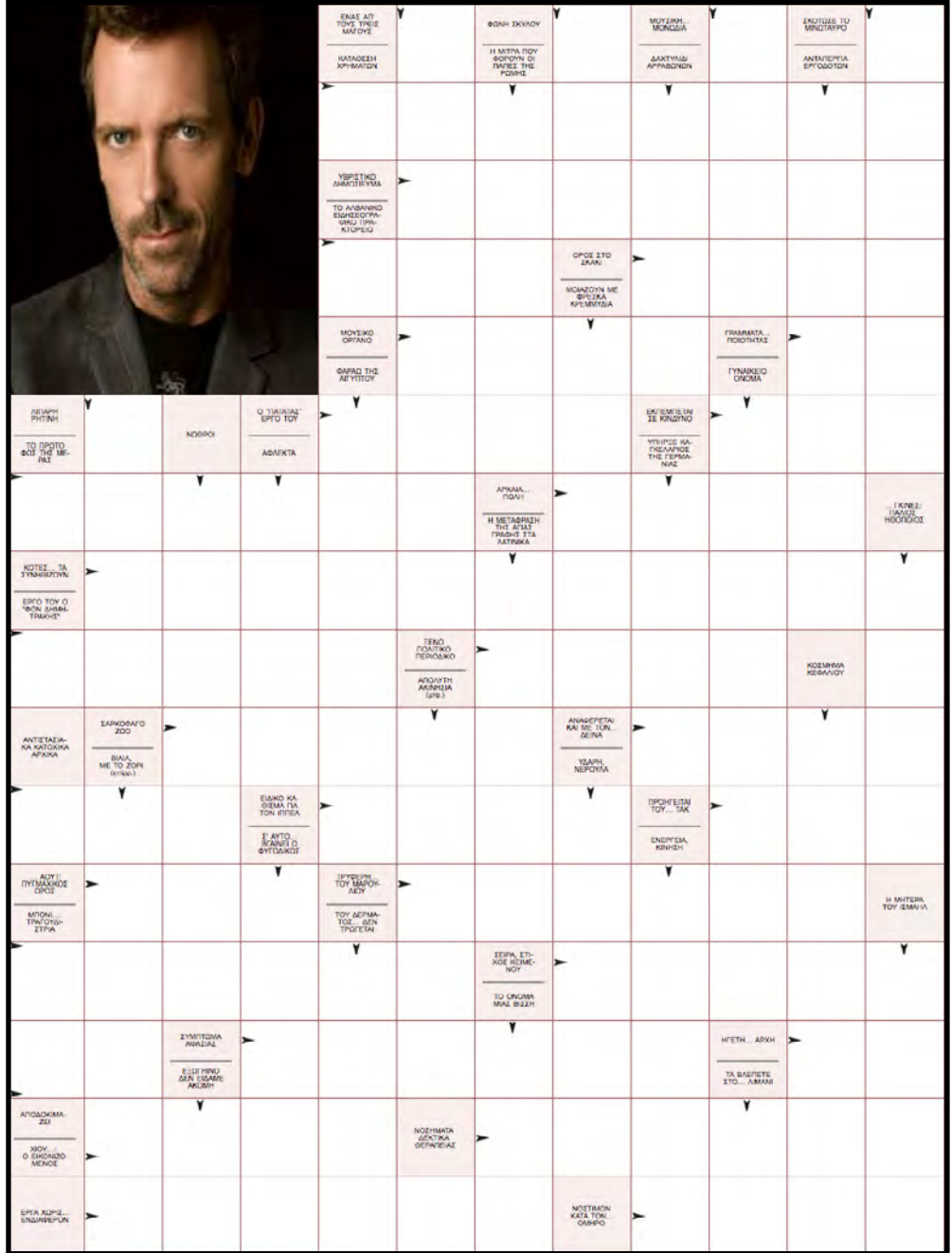

Εκτέλεση

Ζεστάνετε 1 κουταλιά λάδι σ, ένα μεγάλο τηγάνι και σοτάρετε το ένα κρεμμύδι μέχρι να μαλακώσει. Βάλτε το σ, ένα μπουλ μαζί με τον κιμά, το ψωμί και 1 κουταλιά βασιλικό, Ζυμώστε καλά και πλάστε κεφτεδάκια. Ζεστάνετε το υπόλοιπο λάδι στο ίδιο τηγάνι και τηγανίστε τα κεφτεδάκια μέχρι να ροδίσουν ομοιόμορφα.

Σοτάρετε το δεύτερο κρεμμύδι και το σκόρδο μέχρι να μαλακώσουν. Προσθέστε το κρασί, τα ντοματάκια και τον πελτέ και αφήστε τα βράσουν για 5 λεπτά ή μέχρι να πηκτώσει η σάλτσα. Ρίξτε τον βασιλικό και τα κεφτεδάκια και αφήστε για μερικά λεπτά στο τηγάνι. Στο μεταξύ, βράστε τα ζυμαρικά σε μια μεγάλη κατσαρόλα μέχρι να μαλακώσουν και στραγγίστε τα. Σερβίρετε, περικύνοντάς τα με τη σάλτσα με τα κεφτεδάκια.

ΣΤΑ ΥΡΟ ΔΕΞ Ο

ΛΥΣΗ

Η Θ.Ε.Ψ.Υ.Π.Α. προσφέρει τη βοήθειά της, γραμματειακή υποστήριξη, ώστε η επιθυμία των φιλοξενούμενων ατόμων στις δομές της να γίνει πραγματικότητα. Επισημαίνουμε ότι τα κείμενα δημοσιεύονται αυτούσια όπως δημιουργούνται από τους συντάκτες τους χωρίς διορθώσεις ή τροποποιήσεις. Η άποψη των συστακτών δεν είναι απαραίτητα και η άποψη της Θ.Ε.Ψ.Υ.Π.Α. Μπορείτε να αποστείλετε κείμενα ή φωτογραφίες για να δημοσιευθούν στην εφημερίδα μας στην παρακάτω διεύθυνση, υπ 'όψη "Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ":

Αγίου Όρους 6Α, 413 35, Λάρισσα
T/F: 2410 627363
www.thepsypa.gr, thepsip1@otenet.gr

Αν επιθυμείτε να λαμβάνετε την εφημερίδα της Θ.Ε.Ψ.Υ.Π.Α. "Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ" στο χώρο σας, συμπληρώστε το κουπόνι που βλέπετε και αποστείλετε το στην διεύθυνση:

Αγίου Όρους 6Α, 413 35, Λάρισσα

Όνομα:

Επώνυμο:

Διεύθυνση:

Πόλη:

ΤΚ:

Η ΔΙΗΜΕΡΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΕΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ - ΠΕΡΙΦΑΛΨΗΣ - ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ